

نوزدهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی را به سلاحی برای تشدید مبارزه علیه رژیم اراذل و اوباش جمهوری اسلامی تبدیل کنیم

در تابستان 67، رژیم سرمایه داری و فاشیستی جمهوری اسلامی به رهبری خمینی که پس از هشت سال جنگ خانمان سوز مجبور به سرکشیدن جام زهر گردید و رسماً شکست را پذیرفت، برای ارباب و دوختن دهان مردم و تثبیت حاکمیت ارتجاعی خویش بار دیگر عفریت مرگ را بر بالای سر زندانیان به پرواز درآورد و با بیرحمی و شقاوت غیرقابل توصیف هزاران جوان پر امید و تشنه آزادی را در بیدادگاه های چند دقیقه ای به گلوله بست و یا به دار آویخت. چنان حمام خونی به پا داشت که در تاریخ معاصر ایران کم نظیر است. چنان بیرحمانه و جنون آمیز به زندانیان در بند یورش برد که فقط با رژیمهای فاشیستی نظیر هیتلر و موسولینی قابل مقایسه است. رژیم تنها راه بقای خویش را پاک کردن زندانها از زندانیان سیاسی و سرکوب و ارباب جامعه می دید و چنگال خونین خویش را بر گلوی مخالفین و همه آزادیخواهان فروبرد. در این کشتار شوم رفقا مهدی مهرعلیان (هاشم) و حجت آلیان (کیومرث) از اعضای رزمنده حزب کار ایران (توفان) نیز همچون خیل عظیمی از مبارزین دیگر بشهادت رسیدند. رفقا مهدی و حجت جان تسلیم کردند اما تسلیم نشدند.

اکنون نوزده سال از کشتار شوم و تکان دهنده تابستان 67 میگذرد. عطش خون ریختن رژیم جمهوری اسلامی و آزار و شکنجه زندانیان سیاسی همچنان ادامه دارد و در مقابل بحران اقتصادی و سیاسی جامعه چاره ای جز تکیه به سرنیزه و سرکوب خونین مخالفین و توده های مردم نمی بیند. بازداشت و شکنجه فعالین کارگری از جمله منصور اسالودبیر سندیکای شرکت واحد تهران و دستگیری شماری از اعضای این سندیکا، به زندان افکندن محمود صالحی و دهها کارگر فعال دیگر، بازداشت دهها دانشجوی آزادیخواه و مبارز و شکنجه وحشیانه آنها، نمایش شنیع اعدام در ملاعام برای ارباب مردم و سلاخی جوانان معترض، تشدید فشار بر زنان و دستگیری روزنامه نگاران به بهانه های مختلف... اینها همه نه نشانه قدرت و ثبات رژیم است بلکه مبین ترس و وحشت او از جنبش رویرشد مردم و ضعف کلیت نظام در مقابل فشارهای داخلی و خارجی است. رژیم می ترسد و چون سگ هار به هر انسان مخالف استبداد و اختناق یورش می برد و حتا به قوانین دست ساخته خویش نیز احترام نمی گذارد.

نوزدهمین سالگرد فاجعه تابستان 67 را باید به سلاحی برای تشدید مبارزه و افشای بی امان رژیم اراذل و اوباش جمهوری اسلامی تبدیل کنیم. خانواده های جانبازان تابستان 67 هر ساله در گلزار خاوران تجمع کرده و برای دادخواهی و به محاکمه کشیدن مسببین و قاتلین فرزندان خودبیتابی میکنند. رژیم از تجمع خانواده ها و مردم در گلزار خاوران می ترسد و امسال نیز همانند سالهای قبل خواهد کوشید تا مانع برگزاری این گردهمایی گردد. لیکن مبارزه خانواده های زندانیان سیاسی و جانبازان سالهای 60 و 67 را نمی توان با هیچ سلاحی حتا با سلاح ارباب و سرکوب خاموش کرد. پیکار مردم ایران علیه دیو استبداد و اختناق موجی نیست که آرام گیرد. این مبارزات همراه با پیکار افشا گرانه نیروهای مترقی و انقلابی در خارج از کشور خواب از چشمان ارتجاع ربوده و دامنه این اعتراضات هر روز گسترش می یابد. کشتار ناجوانمردانه تابستان 67 و به خاک افکندن هزاران زندانی سیاسی که تنها جرمشان داشتن عقیده و باور به فردای روشن بود، لکه ننگی در تاریخ بشری است و خلقهای ایران این فاجعه هولناک را هرگز فراموش نخواهند کرد و برای به محاکمه کشیدن مسببین آن خود را آماده میکنند. تمام جناحهای رژیم چه آنان که امروز جامه "اصلاح طلبی" به تن کرده اند و چه آنان که وعده "تقسیم پول نفت" و سیر کردن شکم فقرا و محرومان جامعه را داده اند همه در این کشتار فجیع سهیمند و باید

در دادگاه خلق محاکمه و به سزای اعمالشان برسند. مردم ما این جنایتکاران را هرگز نخواهند بخشید.

بررقای حزبی است که در همکاری با خانواده های زندانیان سیاسی و سایر نیروهای مترقی و برگزاری جلسات و مراسم متنوع سیاسی فرهنگی خاطره جانباختگان زندانیان سیاسی تابستان 67 را گرامی بدارند و از افشای این جنایت ضد بشری و عاملین آن از هیچ کوششی دریغ نورزند. باید به افشای جنایتی که هم اکنون در ایران جاری است مبادرت ورزیم و افکار عمومی را علیه رژیم سرمایه دار جمهوری اسلامی و برای آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی سوق دهیم. حزب ما به همه انقلابیون و مبارزانی که جان تسلیم کردند و تسلیم نشدند درود میفرستد. خلقهای ایران نام فرزندان خود را، فرزندانمان که بخاطر آزادی و سعادت توده های محروم و زحمتکش در میدان نبرد به خاک افتاده اند هرگز از یاد نخواهند برد. یادشان گرامی باد!

**برای آزادی فوری و بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی بکوشیم
سرنگون باد رژیم سرمایه داری و فاشیستی جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!**

حزب کار ایران (توفان)

مرداد ماه هشتاد و شش

www.toufan.org

toufan@toufan.org